

اصیل الدین سمرقندی

اصیل الدین سمرقندی (a.si.lod.din-e.sa.marqandi)، اواخر سده ششم و نیمه یکم سده هفتم هجری، شاعر ایرانی، در شعر چنان پایگاهی داشت که عوفی با اینکه وی شاعری جوان بود، او را ستوده است. عوفی دو رباعی شهر آشوب از او در لباب الالباب نقل کرده است.

منابع: دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۱/۱۸۳؛ سخنوران صیقل روی زمین، ۴۶؛ لباب الالباب، ۲/۸۸۳.

قبادیانی

Асилиддин Самарқандӣ

Асилиддин Самарқандӣ, авохири садаи шашум ва нимаи якуми садаи ҳафтуми ҳиҷрӣ, шоири эронӣ, дар шеър чунон пойгоҳе дошт, ки Авфӣ бо ин ки вай шоире ҷавон буд, ўро сутудааст. Авфӣ дар рубоии Шаҳрошўб аз ў дар Лубоб-ул-албоб нақл кардааст.

Манбаъҳо: Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 183/1; Суханварони сайқали рӯи замин, 46; Лубоб-ул-албоб.

Қубодиёнӣ

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Теҳрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 112.